

BRUGSUDDDELERENS SØN ELSKER PASNINGS-FODBOLD

41-årige Søren Lykke Sørensen er opvokset i Tørring og har fået sin fodboldskoling i Vejle Boldklub. Han er SIF's nye cheftræner for ungdomstrænerne, Head of Coaching.

AF NIELS FRYDENLUND
FOTO: THOMAS JUUL/JUUL FOTOGRAFI

Søren Lykke Sørensen har mange ord i sig. Og de fleste handler om fodbold, spillet han elsker og har været en del af i det meste af sit liv. Efter to år i Norge hos FK Haugesund som akademichef tiltrådte han 1. februar jobbet som Head of Coaching i Silkeborg IF, det job som Michael Hansen forlod i fjor til fordel for cheftrænerjobbet i FC Fredericia.

- Jeg er sådan en slags træner for trænerne. Jeg skal skabe sammenhæng i spillestil og træningsindhold for alle ungdomseliteårgangene i klubben, U13 til U19, og det sker ved at have en tæt dialog med trænerne for de enkelte hold. Dels er der en uformel løbende snak i det daglige, dels har vi en række formelle møder ugentligt, hvor vi snakker tingene igennem helt ned i detaljen – både på hold-niveau og for den enkelte spiller, forklarer Søren Lykke Sørensen sin rolle i SIF.

Head of Coaching er en relativt ny jobfunktion i dansk talentudvikling. I forbindelse med at DBU udviklede et nyt indrangerings-system for at styrke talentudviklingen, blev det et krav for at få licens til deltagelse i de landsdækkende ungdomselite-turneringer, U15, U17 og U19, at råde over en Head of Coaching.

En af de få med erfaring

Søren Lykke Sørensen er en af de få i Danmark, der har erfaring med jobbet, idet han var ansat i en tilsvarende stil-

ling i Vejle Boldklub i to år, fra 2017-19, men SIF's sportschef Jesper Stüker måtte en tur til Norge for at finde ham, idet han siden 2019 og indtil sin tiltræden i SIF har været akademichef i den norske klub FK Haugesund, der spiller i den bedste norske liga, Eliteserien.

- Det var en spændende udfordring. Efter 12,5 år som ungdomstræner på mange niveauer i Vejle havde jeg lyst til at prøve noget andet og brug for andre impulser. Jeg blev VB-fan som dreng og var efterhånden blevet en del af møblementet. Jeg havde brug for at komme ud af min komfort-zone, siger Søren Lykke Sørensen, der således sprang på den nye udfordring i den norske klub på vestkysten mellem Stavanger og Bergen.

- Det var et spændende job i en helt anden kultur. Norge er et efter danske forhold gigantisk land, og nordmændene er naturmennesker. Det har indflydelse på talentudviklingen. Det er svært at blive matchet med de bedste, som vi gør det i Danmark med landsdækkende ungdomsligaer. Afstandene er simpelthen for store. Desuden skal nordmændene ud i naturen, og det er ofte i weekenden. Det er man nødt til at tage hensyn til i trænings- og kampplanlægningen. Du kan ikke regne med at have spillere til rådighed om lørdagen, for mange af dem er taget med familien i hytten på fjeldet, fortæller Søren Lykke Sørensen.

National oprustning

Han oplevede dog også at blive en del af en national oprustning på talentfronten.

Talentudvikling på organiseret niveau som i Danmark er stadig noget relativt nyt. Først i 2017 etablerede nordmændene et egentlig klassificerings-system til indrangering af klubbernes talentarbejde. Til gengæld er talent-udviklingen i eliteklubberne blevet tilført 60 mio. norske kroner årligt i en femårig periode fra de penge, norsk fodbold modtager for tv-rettighederne.

Der er fart på

- Talentudviklingen tager store skridt fremad i disse år. Der er fart på. Jeg vurderer, at der stadig er et stykke vej til niveauet i Danmark, men fortsætter de med at investere så massivt, bliver Norge spændende at følge, siger SIF's nye Head of Coaching.

Søren Lykke Sørensen fremhæver eliteklubbernes samarbejde med de mindre klubber i lokalområdet som en styrke.

- På det punkt står nordmændene ekstremt stærkt. I Haugesund har storklubben godt 50 klubber i sit netværk i en radius af omkring 2,5 timers kørsel fra centrum. Da afstandene er store, er der meget koncentreret fokus på uddannelse af trænere i de små klubber, så talentarbejdet ad den vej bliver styrket. Først når spillerne er 15-16 år og kan bo ude, bliver de sluset ind i klubbens elitemiljø.

- De er også gode på vidensdeling. Haugesund havde et tæt samarbejde med Viking i Stavanger, og selv om det er den nærmeste storklub, er der ingen reel konkurrence om talenterne, fordi afstandene er så store, og den lokale forankring så

dyb. Det betyder at man, når man mødes, kan være helt åben i udveksling af erfaringer, fortæller Søren Lykke Sørensen. Han ser dog ét stort problem i forhold til videre udvikling: De store afstande. - Hvis vi i Haugesund skulle matches, var nærmeste klub Viking i Stavanger. Det svarer til at SIF's U19-hold skulle køre til Hamborg for at spille, siger han.

Brugsuddeleren uden fodboldinteresse

Selv om Søren Lykke Sørensen betragter sig selv som et fodbold-menneske, stod det ikke skrevet i stjernerne, at han

skulle få sit arbejdsliv i fodbold. Han er født i Vejle og opvokset i Tørring nord for Vejle, hvor hans far var brugsuddeler. Og overhovedet ikke interesseret i fodbold. - Som alle andre drenge spillede jeg fod-

bold i skolen lige fra børnehaveklassen, og en dag tog nogle af kammeraternes forældre mig med til fodbold i den lokale klub. Fra den dag var jeg solgt til fodbold, siger han. »

Jeg er sådan en slags træner for trænerne. Jeg skal skabe sammenhæng i spillestil og træningsindhold.

Søren Lykke Sørensen – kort fortalt

- 41 år
- Født i Vejle og opvokset i Tørring nord for Vejle.
- Gift med Helena – sammen har de Carl-Emil på 12 år og Caroline på 16 år.

Trænerkarriere:

- 2019-21: Haugesund FK, Norge
  - Akademichef
- 2006-2019: Vejle Boldklub
  - Head of Coaching
  - A+ træner
  - U19 Liga-træner
  - U17 Liga-træner
  - T+ træner
  - U15-træner
  - U14-træner
  - U14-2 træner
- 1993-97: Tørring IF
  - Lilleput-træner
- Uddannet lærer fra seminariet i Odense
- Bosat (indtil videre) i Nørre Aaby på Fyn

»

Han blev allerede som 14-årig træner for et lilleputhold, hvor hans to yngre tvillingebrødre spillede. Da han blev ynglingspiller (U19) rykkede et par kammerater ind til Vejle Boldklub, og Søren tog med. - Jeg var langt fra noget lysende talent og kom aldrig længere end til 2. holdet, siger han.

Fodbolden blev sat på pause i gymnasiet og mens han læste til lærer i Odense. Efter at være færdiguddannet, flyttede han til Ejby og blev herefter sluset ind i Vejle Boldklub som træner. I de første år var det på rendyrket frivillighed. Han var træner for drenge 2 (U14), siden træner for U14 og U15-holdet og blev også det, der dengang hed T+ træner. Han nåede også at være assistent for U19-holdet, inden han blev fuldtidsansat som træner for Vejles U17 Liga-hold.

- Det var lidt af et skridt at gå fra at være lærer med fin løn og pensionsordning til at blive fodboldtræner. Men det var jo det, jeg ville. Og det var derfra, trænergerningen for alvor tog fart for mig. Jeg kunne virkelig mærke, at jeg udviklede mig ved at kunne bruge al min tid på det, siger han.

Han var chef for U17-holdet i 2,5 år, blev derefter A+ træner inden han havde to år som Head of Coaching.

Flasket op med pasninger

Nu er han i Silkeborg IF, og her glæder han sig til både at udnytte de erfaringer, han har taget med sig, og lære noget nyt.

- Jeg brænder for den slags fodbold, som både VB og SIF står for. I begge klubber praktiserer man pasningsorienteret fodbold, og det er det, jeg er flasket op med. Jeg er blevet bekræftet i det indtryk af SIF, jeg havde på forhånd. Det er en klub, der brænder for at få sine talenter ud på tæppet – og lykkes med det. Det er et veldrevet akademi, der har haft flotte resultater. Så det er jo ikke den store forandring, jeg skal ind og skabe, men små justeringer og forbedringer rundt omkring, lyder det fra SIF's nye Head of Coaching.

